

llena de ternura y melancolía. Hé aquí el tipo verdadero del labrador euskalduna. Como más arriba hemos dicho, el alejamiento del contacto con los extraños al país ha hecho que el campesino bascongado conserve las primitivas costumbres euskaldunas en su prístina pureza, sin que se haya contagiado de esas otras costumbres, que hasta hace poco eran desconocidas en el país euskaro.

Pero basta de esto, pues ya llegamos al término de nuestra excursión y allá distinguimos á la preciosa población de San Juan de Luz, que se parece á una blanca paloma que descansa junto á las cristalinas aguas de la Nivelle.

BONIFACIO DE ECHEGARAY.

(Se continuará)

EUSKAL-BATZARRE

Euskal-Batzarre deritzen zapo,
 au da lagunkidediya,¹
 bere berdiñik inguruetan
 ezdubena bada iya;
 koroi eder bat lenaztandikan
 dauka bai irabaziya,
 goitalchatzen du bear bezela
 guztiz ondo Donostiya.

Euskara zale prestubak dira
 bertan diraden gizonak,
 beti egiten dituztelako
 izugarrizko gauz onak;
 jabetu dira sayaturikan
 chit baliozko direnak,
 ¡zeñek kontatu bertan arkitzen
 diran ikus-garri denak!

(1) Sociedad.

Noiz nai irtenik baso zokora
 arkaitz tarte ta mendira,
 baliyo duten gauzik onenak
 billatzen sayatzen dira;
 ¿Erliak nola zumo gozoa
 ekartzen dute kabira?
 ala berian oyek ekartzen
 dute eztiya errira.

Borondatezko graziya dute
 oyek berenez ekartzen
 sinistu eziñ leiken moduan
 dira guztiyak alkartzen;
 biyotzetikan arreta ona
 nola duten denak artzen,
 beragatikan seme on oyek
 dute erriya onratzen.

Oyez gañera badute oyek
 beste grazizko putzua,
 soñulariyen maisutasuna
 dago batera jasua;
 ¡aiñ egokiya eta ederra,
 aiñ eztiya ta gozua!
 noiz nai etzuten danian pozez
 jartzen da biyotz osua.

¿Eta nola ez soñu orkuak
 egiñ bati barrenen on,
 musikalaria maisu oberik
 ez baldin badago iñon?
 oyek aditzez aspertu gabe
 luzaro liteke egon,
 Aurrera beti, *Leo de Silka*,
German Cendoya ta Guimon.

JOSÉ ARTOLA.

